

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ

Χρύσας Παγκάλου

με θέμα

Η θεώρηση του τοπίου μέσα από την σχέση φύση-πολιτισμός στην Κρήτη, από την
μεταπολίτευση μέχρι σήμερα
Ορισμοί – Ερμηνείες – Παρερμηνείες – Προσανατολισμοί

The view of the landscape through the relationship between nature and culture in Crete,
from the post-conflict period to the present
Definitions - interpretations - Misinterpretations - Orientations

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, 10.00 π.μ.

Αίθουσα Συνεδριάσεων, Κτίριο Κ4, Πολυτεχνειούπολη

Εξεταστική Επιτροπή

Αναπλ. Καθ. Σκουτέλης Νικόλαος, Σχολή ΑΡΜΗΧ Π.Κ. (επιβλέπων)

Αναπλ. Καθ. Μαριά Ευπραξία, Σχολή ΜΗΠΕΡ Π.Κ.

Καθ. Τερκενλή Θεανώ, Τμήμα Γεωγραφίας Παν. Αιγαίου

Αναπλ. Καθ. Νικολακάκης Γεώργιος, Τμήμα Φιλοσοφικών & Κοινωνικών Σπουδών, Παν. Κρήτης

Καθ. Θεωδοροπούλου Έλενα, Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής, Παν. Αιγαίου

Αναπλ. Καθηγητής Κρητικός Γεώργιος, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο

Επικ. Καθηγητής Τζομπανάκης Αλέξιος, Σχολή ΑΡΜΗΧ ΠΚ

Περίληψη

Η παρούσα διδακτορική διατριβή ως κεντρικό σκοπό έχει την διερεύνηση του χειρισμού του όρου τοπίο, μέσα από τις δράσεις και τις τοποθετήσεις διαφόρων κοινωνικών ομάδων από την Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Στο πλαίσιο της βιβλιογραφικής έρευνας του παρόντος, -μεταξύ άλλων- επιχειρείται: α) η προσπάθεια τεκμηρίωσης μιας θεωρητικής/ιστορικής βάσης της έννοιας τοπίο, β) η διερεύνηση των διαλεκτικών σχέσεων φύση-τέχνη και πόλη-ύπαιθρος, ως κατευθυντήριες διερεύνησης της διαλεκτικής σχέσης φύση-πολιτισμός από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, γ) καθώς εξετάζονται και οι κυρίαρχοι λόγοι ανάδυσης της σύγχρονης συνείδησης του τοπίου στην Ελλάδα, όλα ιδωμένα υπό το πρίσμα μίας ιστοριογραφικής κριτικής, με κύριο άξονα την διεπιστημονικότητα. Με δεδομένο ότι στην κατανόηση του τοπίου συμβάλλει η θεώρηση της σχέσης φύσης-πολιτισμού, η παρούσα διδακτορική διατριβή, λαμβάνοντας ως περίπτωση μελέτης το νησί της Κρήτης, μέσω μιας πολυμεθοδολογικής προσέγγισης με πολλές διαφορετικές εποπτείες, επιχειρεί να αποκρυπτογραφήσει τις

αιτίες των επικρατέστερων τάσεων της ρητορικής αλλά και της πρακτικής που αφορούν στο τοπίο, όσο και να αποσαφηνίσει τις ερμηνείες και τις παρερμηνείες που αναδύονται με την χρήση αυτού του όρου, με απώτερο σκοπό την απόδοση ενός ορθολογικού προτύπου και ει δυνατόν προσανατολισμού στο πεδίο της συλλογικότητας, με αφορμή και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για το Τοπίο.

Λέξεις Κλειδιά: φύση, πολιτισμός, τοπίο, ερμηνείες, παρερμηνείες, προσανατολισμοί.

Abstract

This doctoral dissertation, as a central aim, is to investigate the manipulation of the term landscape, through the actions and placements of various social groups, from the Post-conflict period to the present. In the framework of the bibliographic research of the present, among others, it is attempted: a) the attempt to document a theoretical/historical basis of the concept of landscape, b) the exploration of the dialectic relations between nature-art and town-countryside, as guiding the exploration of the dialectic relationship nature-culture from the antiquity to the present day, c) as well as the prevailing reasons for the emergence of contemporary landscape consciousness in Greece, all seen in the light of a historiographical critique, with the main focus on interdisciplinarity.

Given that the understanding of the landscape contributes to the consideration of the relationship between nature and culture, this doctoral thesis, taking as a case study the island of Crete through a multidimensional approach with many different supervisions, attempts to decipher the causes of the prevailing rhetorical tendencies and practice in the landscape, and to clarify the interpretations and misinterpretations that emerge using this term, with the ultimate goal of rendering a rational model orientation possible in the collective field, on the occasion of the European Landscape Convention.

Key Words: nature, culture, landscape, interpretations, misinterpretations, orientations. με θέμα